

آئین نامه حفاظتی صنایع چوب

فصل اول – مقررات عمومی:

ماده ۱-

کلیه کارگران شاغل در کارگاه بایستی با عملکرد دستگاههای موجود و خطرات احتمالی آنها آشنایی داشته و همچنین آموزشهای لازم را دیده باشند.

ماده ۲-

تراشهای چوب – خاک ارهها و غیره بایستی مرتباً از محل کارگاه خارج شوند تا کف کارگاه و محیط کار همواره تمیز و عاری از هرگونه ضایعات باشد.

ماده ۳-

دستگاههای نجاری بایستی مجهز به تهویه موضعی باشند تا از انتشار و تجمع ضایعات چوب و خاک اره در کارگاه بویژه بر روی قسمتهای مختلف دستگاه جلوگیری شود.

ماده ۴-

کلیه کفالهها و گودالها – حفرهها و شیارهایی که در کف کارگاه و نزدیک به ماشینهای اره جهت قرار دادن وسایل انتقال چوب (ترانسپورتر) یا برای آبروها احداث شده باید به وسیله نرده یا حفاظ مناسب محفوظ شود.

ماده ۵-

قسمتهای انتقال دهنده نیرو مانند تسمه فلکهها – چرخدندهها – زنجیرها – نقالهها فلکههای اصطکاکی – بازوهای لنگ – غلطکها و همچنین دیگر قسمتهایی که امکان درگیری با لباس کار و یا بدن کارگر را دارند بایستی به حفاظ مناسب، محکم، مقاوم و ایمن مجهز شوند.

ماده ۶-

نظافت – تعمیر – سرویس و تنظیم دستگاههای مختلف نجاری و درودگری و غیره بایستی فقط زمان خاموش بودن دستگاه صورت پذیرد.

ماده ۷-

به کارگران شاغل در این صنعت بایستی به تناسب نوع فعالیت و کار وسایل حفاظت فردی متناسب مانند لباس کار – کلاه ایمنی – ماسک تنفسی – کفش کار – عینک دستکش – گوشی – حفاظ طلغی صورت و غیره تحویل داده شود.

ماده ۸-

تنظیم حفاظها یا وسایل هدایتکننده چوب هنگام روشن بودن دستگاهها ممنوع است.

ماده ۹-

تجهیزات برقی مانند تخته کلیدها – کلیدهای چاقویی و غیره بایستی بنحو مطمئن و ایمن داخل محفظه مناسبی نصب گردد و پیرامون آنها، بر روی زمین فرش عایق گسترده شود.

ماده ۱۰-

در اطراف دستگاههای نجاری و در نقاط خطرآفرین آنها بایستی کلیدهای قطع اضطراری برق، بطور مشخص و به تعداد کافی نصب و در دسترس کارگران قرار گیرد تا در هنگام بروز خطر قابل استفاده باشد.

ماده ۱۱-

حذفکردن حفاظها، گیرهها و هرگونه تجهیزات جانبی ایمنی، از دستگاههای نجاری ممنوع می باشد.

ماده ۱۲-

ماده ۱۱-۱۱-۱۱-۱۱-۱۱

برای راندن و هل دادن قطعات چوب در هنگام کار با دستگاه رنده یا اره و موارد مشابه بایستی دستگیره مخصوص بار دادن استفاده نمود.

ماده ۱۳-

در ماشین‌های اره چوب بری، الکتروموتور و یا قسمت محرک دستگاه بایستی دارای قدرت کافی باشد تا احتمال گیر کردن تیغه اره در داخل چوب از بین برود.

ماده ۱۴-

دندانه‌های اره باید متناسب با جنس چوب و نوع برش باشد.

ماده ۱۵-

تیغه اره باید بدون ترک بوده و به بهترین وضع نگهداری شود و چپ و راست کردن و تیزکردن آن دقیقاً انجام گردد.

ماده ۱۶-

فاصله بین دیوار و میز کار نباید از ۴۵ سانتیمتر کمتر باشد و در صورتی که این فاصله را برای عبور کارگر در نظر گرفته باشند از ۹۰ سانتیمتر کمتر نباشد.

ماده ۱۷-

فاصله بین سطح میزکار و سقف کارگاه یا اشیاء و وسائلی که به سقف نصب شده نباید کمتر از ۲ متر باشد.

ماده ۱۸-

در محل‌هایی که عبور از روی غلطک‌ها و نوارهای نقاله ضروری باشد باید پله‌ها یا پل‌هایی تعبیه گردد که مجهز به توده حفاظتی باشد.

ماده ۱۹-

لباس کار کارگران بایستی به نحوی باشد که علاوه بر سهولت و راحتی در انجام کار، از درگیر شدن قسمت‌های مختلف آن با قطعات گردنده و متحرک دستگاه‌ها جلوگیری بعمل آورد.

ماده ۲۰-

از قرار دادن هرگونه مواد اعم از مواد اولیه یا در دست ساخت یا تولیدشده در مسیر حرکت وسایل متحرک و عبور و مرور کارگران در کارگاه خودداری گردد.

ماده ۲۱-

کلید سیمها و کابل‌های برقی اضافی از محیط کارگاه بایستی جمع‌آوری گردد و لازم است سیمها و کابل‌های مورد استفاده از داخل کانالها و یا لوله‌های مخصوص و مناسب عبور داده شود.

ماده ۲۲-

تخته‌ها و الوارها باید به گونه‌ای به دیوار تکیه داده شود که احتمال سقوط و لغزش آنها وجود نداشته باشد.

ماده ۲۳-

دیواری که برای تکیه دادن تخته‌ها و الوارها استفاده می‌شود بایستی استقامت و استحکام کافی متناسب با بار وارده را داشته باشد.

ماده ۲۴-

تخته‌های نشیمن و مواد مشابه بایستی بصورت افقی بر روی زمین قرار داده شوند و در صورتی که لازم است بطور عمودی قرار گیرند باید از تکیه‌گاههای مطمئن مانند خرک استفاده شود.

ماده ۲۵-

تنه درخت - الوار - چوب و تخته و همچنین تولیدات کارگاهی بایستی در محل مناسب به نحو ایمن نگهداری شوند تا از سقوط و لغزش آنها ممانعت به عمل آید.

ماده ۲۶-

برای جلوگیری از وصل شدن ناگهانی برق و حرکت نمودن دستگاه بایستی حتماً در مسیر اصلی برق از کنتاکتورهای مناسب استفاده شود.

ماده ۲۷-

کارفرمایان یا مسئولین واحدها موظفند از ورود افراد متفرقه به قسمتهای مختلف کارگاه جلوگیری نمایند.

فصل دوم - اره‌های تسمه‌ای یا اره فلکه:

ماده ۲۸-

کلیه قسمتهای اره فلکه شامل فلکه‌های بالا و پائین، نوار اره در بالا و پائین میز و همچنین فلکه و تسمه فلکه الکترو موتور و غیره بایستی دارای حفاظ دائمی مناسب - محکم و مقاومی باشند.

ماده ۲۹-

حفاظ فلکه پایینی اره تسمه‌ای باید تا سطح زمین ادامه داشته و طوری ساخته شود تا از ورود اجسام خارجی به زیر فلکه جلوگیری گردد و در صورت لزوم به عنوان محفظه مکنده خاک اره نیز از آن استفاده شود.

ماده ۳۰-

اره تسمه‌ای باید دارای وسیله تنظیم‌کننده خودکاری باشد تا کشش تیغه اره را تنظیم کرده و از شل و سفت شدن غیرعادی آن در حین کار جلوگیری کند.

ماده ۳۱-

حفاظ فلکه بالایی اره تسمه‌ای باید حداقل ۱۰ سانتیمتر بالاتر از طوقه فلکه آن شروع شده و تا پایین‌ترین نقطه طوقه فلکه ادامه یابد.

ماده ۳۲-

در موقع سوارکردن یا برداشتن تسمه اره باید آن را دقیقاً مورد معاینه قرارداد تا ترک یا عیب دیگری نداشته باشد.

ماده ۳۳-

ناف و بازوها و طوقه فلکه‌های دستگاه اره تسمه‌ای همچنین پیچها و پرچهای آن باید حداقل ماهی یک مرتبه بازرسی شده و با زدن ضربه، فلکه‌های ترک‌دار و معیوب مشخص و از کار خارج شوند.

ماده ۳۴-

ضخامت طوقه فلکه‌های دستگاه‌های اره تسمه‌ای در قسمتی که فشار نوار اره مؤثر است باید حداقل ۱۶ میلیمتر باشد.

ماده ۳۵-

برداشتن تسمه از روی فلکه و همچنین جمع کردن قطعات شکسته تسمه قبل از توقف کامل ماشین ممنوع است.

ماده ۳۶-

سرعت دورانی فلکه‌های مربوط به تسمه اره نباید از حد مجاز درج شده بر روی پلاک مشخصات دستگاه تجاوز کند.

ماده ۳۷-

از بکار بردن تسمه‌های معیوب یا ترک‌دار جداً خودداری گردد.

فصل سوم – اره‌های گرد:

ماده ۳۸-

اره گرد چوب‌بری باید دارای حفاظ‌هایی طبق شرایط زیر باشد.
الف - حفاظ تیغه اره قابل تنظیم باشد و طوری تیغه را بپوشاند که هنگام کار دندانه‌های آن در دسترس نباشد.
ب - سطوح جانبی حفاظ تا حد امکان به صفحه اره نزدیک باشد.
ج - حتی‌المقدور نزدیک به محل برش سوار شود.
د - روی سطح جانبی حفاظ، علائمی رسم شود که وضع تیغه اره را در زیر محفظه آن مشخص کند.
هـ - جنس حفاظ باید از مصالح نرم انتخاب شود یا پوشش داخل آن از فلز نرم باشد تا اگر به صفحه اره برخورد کند باعث شکستن دندانه آن نشود.
و - حفاظ باید اصولاً طوری ساخته شود که متصدی دستگاه از خطر تماس با دندانه‌های اره و پرتاب شدن خرده چوب یا دندانه‌های شکسته اره محفوظ بماند.

ماده ۳۹-

تیغه جداکننده دستگاه‌های اره گرد باید به نحوی باشد که بطور مؤثر عمل خود را انجام دهد.

ماده ۴۰-

تیغه جداکننده باید در قسمت عقب صفحه اره گرد قرار گیرد و دارای شرایط زیر باشد:
الف - از شیبی که اره در چوب ایجاد می‌کند کمی نازک‌تر و از صفحه اره کمی ضخیم‌تر باشد.
ب - پهنای آن در سطح میز کمتر از ۱۵ سانتیمتر نباشد.
ج - ارتفاع آن از سطح میز باید به اندازه ۲ تا ۵ میلیمتر کمتر از ارتفاع صفحه باشد.
د - بطور محکم در قسمت عقب و در یک سطح با صفحه اره نصب شود و فاصله آن با دندانه‌های اره حتی‌المقدور کم بوده و در هیچ حالتی از ۳ میلیمتر تجاوز نکند.

ماده ۴۱-

اتحنای تیغه‌های جداکننده باید به موازات اتحنای صفحه اره گرد باشد.

ماده ۴۲-

در اره‌های گرد مخصوص برش طولی الوارهای نازک می‌توان تیغه‌های جداکننده را ضخیم‌تر از مورد مذکور در ماده ۴۰ انتخاب کرد.

ماده ۴۳-

دستگاه اره گرد چوب‌بری باید طوری نصب شده باشد که در حین کار تغییر محل نداده و ایجاد لرزش نکند.

ماده ۴۴-

ارتفاع میز اره‌های گرد چوب بری باید بین ۸۵ تا ۹۰ سانتیمتر باشد.

ماده ۴۵-

قسمتی از صفحه اره گرد که زیر میز دستگاه قرار دارد باید حفاظ‌گذاری شود ممکن است این حفاظ قسمتی از دستگاه مکنده خاک اره را نیز تشکیل دهد.

ماده ۴۶-

صفحه اره گرد چوب بری باید کاملاً تیز بوده و سوار کردن روی دستگاه و نگهداری آن به خوبی و با دقت انجام شود. همچنین در فواصل معین مورد بازدید و آزمایش قرارگیرد و در صورت مشاهده عیب و نقص اقدام به پیاده‌کردن و اصلاح یا تعویض آن بشود.

ماده ۴۷-

استفاده از صفحات اره گرد معیوب و ناقص ممنوع می‌باشد.

ماده ۴۸-

متصدی دستگاه اره گرد در موقع کار نباید تیغه اره قرار گیرد.

ماده ۴۹-

اره گرد مضاعف باید دارای صفحه فلزی مشبک یا حفاظ مناسب دیگری باشد که متصدی دستگاه را از خطر اصابت خرده چوب‌های حاصل از کار اره محفوظ نگاهدارد.

ماده ۵۰-

قرار دادن گوه یا تراشه چوب و غیره برای لنگ نمودن تیغه اره جهت ایجاد شیار و زیانه و امور دیگر ممنوع است.

ماده ۵۱-

تیغه‌های دستگاههای اره نباید از سطح قطعه کار روی میز بیرون بیاید.

فصل چهارم - دستگاه‌های فرز و گندگی و رنده:

ماده ۵۲-

ماشین‌های گندگی و فرز چوب‌بری باید مجهز به سرپوش‌های متصل به دستگاه مکنده باشد تا غبار قطعات ریز و تراشه‌های چوب را از محل تولید به خارج از منطقه عمل ماشین هدایت کند.

ماده ۵۳-

ماشین‌های فرز و ماشین‌های چوب بری مشابه آن که بار دادن آنها بطور خودکار، انجام نمی‌شود باید دارای حفاظ قلم فرز باشد این حفاظ باید مسیر تراش بزرگترین قلم فرز ماشین را پوشانده و به تناسب ضخامت قطعه کار قابل تنظیم باشد.

ماده ۵۴-

محل نصب قلم دستگاه فرز تجاری و ماشین‌های مشابه چوب‌بری باید دارای مهره کنترل یا وسایل محکم‌کننده مشابه باشد تا در موقع کار امکان درآمدن قلم از جای خود و پرتاب شدن نداشته باشد.

ماده ۵۵-

برای تراش دادن قطعات کوچک چوب با ماشین‌های فرز یا ماشین‌های مشابه آن باید از دستگاه هدایت کننده یا گیره دسته‌دار استفاده کرد.

ماده ۵۶-

در هنگام کار کردن با دستگاه رنده بایستی طرفین آزاد تیغه رنده مجهز به حفاظ مناسب باشد.

ماده ۵۷-

در ماشین‌های کف رنده فاصله آزاد بین لبه دهانه و لبه تیغه رنده نباید از ۳ میلیمتر تجاوز نماید.

ماده ۵۸-

کارفرما موظف است دستگیره فشاری مناسب در اختیار کارگران قرار دهد تا برای بار دادن قطعات کوتاه در دستگاه گندگی از آن استفاده شود.

ماده ۵۹-

در زمان روشن بودن دستگاه گندگی، ورود دست یا ابزار آلات یا قطعات چوبی بداخل محفظه گندگی ممنوع است.

ماده ۶۰-

کلید ماشین‌های گندگی بایستی مجهز به چنگک‌هایی باشد که از عقب زدن و پس زدن چوب ممانعت بعمل آورد.

فصل پنجم - دستگاه‌های خراطی:

ماده ۶۱ -

ماشینهای خراطی بایستی در قسمت بالا و روی قطعه کار مجهز به حفاظهای نیم گرد متناسب با نوع قطعه کار باشد.

ماده ۶۲ -

آستین لباسکار خراطان بایستی کاملاً به دور مچ دست چسبیده باشد و استفاده از عینک و یا طلق محافظ صورت برای آنها الزامی است.

ماده ۶۳ -

کارگرانی که با ماشین خراطی کار می‌کنند وفق مقررات مندرج در آیین‌نامه وسایل حفاظت انفرادی می‌بایست مجهز به وسایل حفاظت انفرادی شوند.

فصل ششم - پیشگیری از آتش سوزی:

ماده ۶۴ -

حلالها، رنگها و دیگر مواد قابل اشتعال بایستی در مکانهای خاص دور از حرارت - جرقه - تابش نورمستقیم خورشید و محلهایی که احتمال وقوع آتش‌سوزی دارد نگهداری گردد.

ماده ۶۵ -

کپسولهای اطفاء حریق از نظر نوع - تعداد - محل نصب و غیره بایستی با توجه به شرایط کارگاه انتخاب گردند.

ماده ۶۶ -

کلیه کارگاههای تجاری و صنایع وابسته بایستی مجهز به سیستم آب تحت فشار مناسب برای استفاده در هنگام وقوع حریق باشند.

ماده ۶۷ -

محل نصب وسایل اطفاء حریق بایستی بنحوی انتخاب گردد که سهولت قابل دسترسی باشد.

ماده ۶۸ -

برای کارگاهها و انبارها و غیره با توجه به وسعت و شرایط کارگاه در صورت امکان دکتورهای مناسب و وسایل پاشنده سفقی با مواد خاموش‌کننده مناسب نصب گردد.

ماده ۶۹ -

انبار نمودن و چیدن قطعات چوب و الوار و دیگر مواد قابل اشتعال در مجاورت بخاریها ممنوع است.

ماده ۷۰ -

استفاده از مواد و مصالح قابل اشتعال برای ساختمان کارگاههای تجاری ممنوع است.

ماده ۷۱ -

در کارگاهها بایستی از وسایل گرمایشی مناسب و ایمن برای گرم نمودن فضای کارگاه استفاده شود.

ماده ۷۲ -

لوله دودکش بخاریها بایستی به نحو صحیح و اصولی و ایمن نصب و از مجاورت آنها با مواد قابل اشتعال پرهیز گردد.

ماده ۷۳ -

استعمال دخانیات و ایجاد آتش رویاز در کلیه قسمتهای کارگاهها اعم از تجاری، نقاشی، انبارها و غیره ممنوع است.

فصل هفتم – کارگاههای روکش چوب و پرس چوب:

ماده ۷۴ –

اطراف چاله بخار بایستی بطور ایمن حفاظگذاری گردد.

ماده ۷۵ –

در کارگاههای تولید روکش چوب بایستی از نردبان مناسب و ایمن برای دسترسی به کف چاله بخار استفاده شود.

ماده ۷۶ –

اشتغال به کار کارگران در قسمت چاله بخار بصورت انفرادی ممنوع است.

ماده ۷۷ –

کارگران شاغل در قسمت چاله بخار بایستی از لباس کار مناسب و کفش و کلاه ایمنی استفاده کنند.

ماده ۷۸ –

در دستگاههای پرس چوب بایستی به تعداد افرادی که با دستگاه کار می‌کنند کلیدهای قطع اضطراری وجود داشته باشد و یا به سیستم چشم الکترونیک تجهیز شوند تا در هر صورت به محض ورود قسمتی از بدن کارگران به منطقه خطر، دستگاه متوقف شود.

ماده ۷۹ –

کلیدهای فرمان دستگاههای پرس چوب بایستی بنحوی نصب شوند که هر دو دست کارگر از منطقه خطر دور باشد.

فصل هشتم – مقررات متفرقه:

ماده ۸۰ –

سه نظام ماشین مخصوص مته و توتراشی چوب باید بدون زائده و برجستگی باشد.

ماده ۸۱ –

اتهای قسمتهای گردنده مانند سه نظام دستگاههای اره سه کاره و غیره بایستی حفاظگذاری گردند.

ماده ۸۲ –

در ماشینهای مته افقی، قائم و شعاعی تک محوره ساده که روی آن مته یا قلم توتراشی و یا قلاویز برای عملیات مختلف نصب می‌شود باید قسمتی از آن که با قطعه کار در تماس نمی‌باشد حفاظگذاری شود.

ماده ۸۳ –

دریلهای رومیزی و دستگاههای مشابه بایستی دارای وسایل نگهدارنده مناسب برای ثابت نگهداشتن قطعه کار باشند.

ماده ۸۴ –

استفاده از ابزارآلات نجاری توسط دستگاههای غیرمرتبط مانند استفاده از تیغه اره گرد در دستگاه فرز یا استفاده از سنگ سمباده در دستگاه دریل دستی ممنوع است.

ماده ۸۵ –

تیغه ارهها و فرزها در صنایع نجاری بایستی همواره تیز و سالم باشند.

ماده ۸۶ –

تیغه اره‌های گرد و اره‌های نواری بایستی مرتباً بازدید شوند تا در صورت وجود ترک تعویض گردند.

ماده ۸۷ -

روپوش حفاظتی اره‌ها باید طوری باشد که دو لبه جانبی آن روی میز یا قطعه کار بنشیند.

ماده ۸۸ -

ابزارآلات براده برداری مورد استفاده در صنایع نجاری مانند تیغه فرزها بایستی به لحاظ جنس، دور، شکل و غیره، استاندارد و متناسب با نوع کار انتخاب گردند.

ماده ۸۹ -

در دستگاههای اره و زنده بایستی علاوه بر نصب گژنیا، بتوان آنرا متناسب با عرض قطعه کار تنظیم نمود.

ماده ۹۰ -

سیلندرها و محورهای حامل تیغه اره‌ها و رنده‌ها و غیره بایستی مجهز به ضامن‌هایی باشند که در زمان تعمیر یا تعویض از حرکت دستگاه جلوگیری کند.

ماده ۹۱ -

کلیه دستگاههای رومیزی مانند دریلها یا فارسی‌برها بایستی بنحو مطمئن و مناسبی در محل خود یا سطح میز کار نصب گردند.

ماده ۹۲ -

برای حمل الوارهای چوبی بایستی از تجهیزات مکانیکی مناسب مانند جرثقیل و لیفتراک استفاده شود و از حمل آنها توسط افراد خودداری گردد.

ماده ۹۳ -

در هنگام حمل، برای جلوگیری از چرخیدن یا سرخوردن قطعات چوب بایستی تجهیزات و وسایل مناسبی بکار گرفته شود تا قطعه کار را بطور محکم و ایمن نگه دارد.

ماده ۹۴ -

الوارها و تنه درختان به هنگام حمل، بایستی به طریق مطمئن و ایمن جابجا گردند.

ماده ۹۵ -

وسیله ایاب و ذهاب کارگران بایستی از نوع مناسب انتخاب شود همچنین حمل وسایل و دستگاههای چوب‌بری و برنده و نیز مواد سوختی در داخل وسیله ایاب و ذهاب کارگران ممنوع است.

ماده ۹۶ -

در شرایط جوی نامناسب عملیات استحصال و حمل درختان بایستی متوقف گردد.

ماده ۹۷ -

محل دیوی تنه درختان نبایستی در محل عبور و مرور افراد و ماشین‌آلات و همچنین شیب‌ها و در مسیر تردد ساکنین مناطق مسکونی قرار گیرد.

ماده ۹۸ -

قبل از قطع درخت، کارگران بایستی با استفاده از کمر بند صعود و کفشک نسبت به بستن کابل یا طناب به دور تنه درخت اقدام نمایند.

ماده ۹۹ -

پهنگام قطع درختان بایستی تمهیدات و اقدامات لازم جهت دورکردن سایر کارگران و افراد را از منطقه خطر مهیا نمود و مسئول ایمنی

نظارت کاملی بر اجرای عملیات داشته باشد.

ماده ۱۰۰-

کلیه عملیات فرآوری شامل قطع شاخه‌های اضافی و تهیه الوار و غیره بایستی در محل‌های مناسب صورت پذیرد.

ماده ۱۰۱-

ارجاع امور متفرقه به رانندگان وسایل و ماشین‌آلات حمل و نقل در زمان روشن بودن ماشین‌آلات آنها ممنوع است.

ماده ۱۰۲-

در هنگام انجام عملیات قطع و برش درختان و شاخه‌های آنها توسط اره زنجیری بایستی دقت شود که کارگران در منطقه خطر قرار نداشته باشند و با فاصله مناسب از یکدیگر مشغول کار باشند.

ماده ۱۰۳-

صورت اسامی کارگران شاغل در کارگاه‌های بهره‌برداری از جنگل، بایستی دقیقاً در دفتر مشخصی ثبت و محل کار و ساعت شروع و خاتمه کار نیز ذکر گردد.

ماده ۱۰۴-

تاکر حامل مواد سوختی بایستی از محل استقرار و استراحت کارگران دور بوده و علاوه بر رعایت موارد ایمنی از ضربه و شعله و غیره محفوظ باشد.

ماده ۱۰۵-

هرگز نباید برای عملیات پینه‌زنی و قطع قسمتهای مختلف درختان روی تنه درخت ایستاد.

ماده ۱۰۶-

کارفرما بایستی نظارت کامل بر فعالیت گروه‌های قطع در زمینه نحوه اجرای اقدامات ایمنی داشته باشد.

ماده ۱۰۷-

متخلفین از اجرای مفاد این آیین‌نامه مشمول ماده ۱۷۶ قانون کار خواهند بود.

[امضاء]

این آیین‌نامه مشتمل بر ۱۰۷ ماده به استناد مواد ۸۵ و ۸۶ قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۱۰/۵/۱۳۸۴ شورایعالی حفاظت فنی مورد بررسی نهایی و تصویب قرار گرفت و در همان تاریخ به تایید وزیر کار و امور اجتماعی رسید.
آیین‌نامه مذکور جایگزین آیین‌نامه حفاظتی تأسیسات و ماشین‌های اره چوببری مصوب ۲۲/۷/۱۳۴۲ شورایعالی حفاظت فنی می‌گردد.